

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, נבתכ

Bucuresci, 1885

Lectia XIII. Despre accente (סימטעט sau תוניגנ).

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

din aceste o singură vorbă, d. p.: $\text{בֶּן־בְּנָהּ, כִּי־נִסְּוָה, אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ.}$

2) מֵתָג (') desprăește o silabă de alta, d. p.: $\text{הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תַּהֵיָה לְאֶרְוֹנָה.}$

Ș'va ce vine după מֵתָג este נָע , d. p.: $\text{הִנֵּה הָרְחוֹקָה, וַיְהִי בְּהַתְחַנְּנוּ לְהִיּוֹת.}$

Observ.

Unele cuvinte prescurtează vocala lor din cauza lui מֶקֶרֶת , așa d. p. din בֶּן se face בֶּן־ , din אֶת se face אֶת־ , din כָּל se face כָּל־ ș. a. m. d.

Deprinderi:

Copiați din שְׁמוֹת cap. 35 de la v. 10—25, observând bine la toți מֵתָגִים și מֶקֶרֶת .

LECTIA XIII.

Despre accente (מַעְמִים sau נְגִינּוֹת).

Accentele arată pe care silabă a cuvântului trebuie să se pue tonul, ca d. p. וַיֵּשְׁב este o vorbă de 3 silabe; ca să știm pe care din aceste silabe să întonăm în cetire observăm unde stă accentul. În exemplul de față găsim accentul sub silaba וַיֵּשְׁ , drept semn că *aceasta* este silaba de accentuat în cetire.

Afară de această, accentele mai slujesc în fraza ca semn de unire și despărțire între vorbe și între propozițiuni, (cum e d. p. virgula și punctul în alte limbi).

Deprinderi.

Citiți cele d'întâi 5 versuri din בְּרֵאשִׁית cap. 37 și întonați silabele accentate.